

Že četrta Slovenska slikarska razstava

Že četrto leto zaporedoma je bila prirejena razstava Slovenskih slikarjev v dvorani Slovenskega središča na Elthamu

Tokrat je razstavo uradno odprl g. Peter Graham, predsednik občine Eltham, na soboto 18. oktobra ob 3. uri popoldne. Število sodelujočih slikarjev se ni dosti povečalo. Po večini so razstavljali isti s par novimi udeleženci. Omembe vredno je morda, da je tokrat prvič razstavljala Slovenka, ki živi izven Viktorije in sicer je to bila že v Avstraliji rojena ga. Vesna M. Jazbec iz Sydneya.

Za tiste, ki si razstave niso mogli ogledati naj podamo imena razstavljalcev: Irena Birsa, Anica Buchgraber Kump, Lili Eggleston-Tomažič, Romana Favier-Zorzut, Draga Gelt, Zora Gec, Vesna M. Jazbec, Ivan Jenc, Jozef Koder, John D. Kodrič, Jane Nemeč, Magda Pišotek, Relja Plavšak, Mihaela Velikonja in Natasha Vincent-Mejač.

Med razstavljalci pa so letos prvokrat imeli svoj kotiček naši mladinci in sicer so to bili Katarina Buksinič, Majda Gjerek, Irena Kalister, Nada Uzelac in Shon Bataljaku.

Kvaliteta slik je bila približno na isti višini kot prejšnja tri leta. Lahko se primerja z večino sličnih razstav slikarskih amaterjev po Melbournu, kjer imamo priliko med mnogimi deli iste kakovosti videti tudi uspele poskuse novih tehnik, novih dojemov in svojstvenega izražanja. V to kategorijo bi na tej razstavi padli poskusi nove tehnike slikanja s prstom, ki jo je podvzela ga. Romana Favier-Zorzut.

Ker je bila ta razstava povezana s proslavljanjem 25-letnice "VESTNIKA", so obiskovalci imeli istočasno priliko videti tudi razstavo ročnih del in pa razstavo "VESTNIKA".

G. Milena Brgoč je zbrala med našimi družinami lepo število ročnih izdelkov, vse od čipk, pletenin, gobelinov pa do različnih vezenin in celo modela izdelanega iz uporabljenih vžgalic. Vsi predmeti so bili razvrščeni v ukusnem redu tako, da je bilo prijetno za oči. Vsa dela so bila tudi vidno označena z imenom lastnika ali avtorja. Odziv med članstvom S.D.M. je bil za razstavo izredno zadovoljiv in ga. Brgoč se je potrudila, da je vse bilo pripravljeno in prirejeno v brezhibnem redu.

Na "VESTNIKOV KOT" je že od daleč opozarjal pestro obarvan velik časopisni kiosk, na katerem so bili

nalepljeni fotografsko povečani izvodi prve številke "VESTNIKA". Z zanimanjem so obiskovalci čitali sedaj že 25 let stare, v njem pisane, besede ki so še vedno tako žive med nami.

"VESTNIKOVA" Razstava pa nam je potem predstavila glavne stopnje pripravljavanja časopisa, vse od roko pisov do končnega izdelka. Ukusno pomešane med fotografijami slovenske pokrajine so bile razstavljene številke iz raznih obdobij "VESTNIKA", pričnši s prvo iz leta 1955.

Poleg tega smo imeli tudi priliko videti nekaj posebnosti, ki jih posedujejo rojaki v Melbournu. Med drugim: Zadnja izdaja poslednjega slovenskega koledarčka tiskanega v Gorici predno so fašisti prepovedali ves slovenski tisk; prvi koledarček slovenskih beguncev tiskan v Italiji leta 1946; izrezek iz tržaškega slovenskega časopisa ob priliki požiga Narodnega doma v Trstu; izvorni nemški lepak ki naznanja streljanje talcev na Opčinah; prva izdaja Gregorčičevih poezij iz leta 1908; originalna Schwentnerjeva izdaja Cankarjeve novele "Nina" iz leta 1906; Antona Funteka prevod pravljice "Zlatorog", tiskan v Ljubljani leta 1886 ter še število lepih slovenskih bibliografskih izdaj.

Predsednik Elthamske občine g. Peter Graham je otvoril 4. razstavo slovenske likovne umetnosti v Viktoriji.

Veseli smo vas, naša mladina!

V soboto, 8. novembra smo dpživali enega najprijetnejših večerov na Elthamskem gričku. Mladinski odsek S.D.M. je pripravil "Country and Western" večer.

Vsi menda vemo kaj je "Country and Western". Je večer z muziko v stilu ameriškega in avstralskega podeželja; Cowbojev, gitar in petja podeželskih cowboyskih napevov. Naša mladina je storila vse, da nam je pričarala vzdušje takega večera. Vse je bilo v tem stilu, že sama vabila. Vodnjak ob vhodu v dvorano, bale sena in slame, konjska oprema, "Saloon bar", "Shooting Range", goveji rogovi po stenah, barmeni in reditelji ter postrežniki pa oblečeni v cowboyske in podeželske obleke.

Brhke mlade kuharice so nam pripravile nad vse ukusno večerjo, ki je bila postrežena na mize hitro in spretno. Pivo so točili kar v dvorani iz sodov in bilo ga je na pretek.

Tudi veliko število starejših se je vključilo z uspehom v vzdušje večera, ko so prišli oblečeni v slogu "Country and Western". In v imenu vseh starejših lahko rečem, da smo bili vsi skrajno zadovoljni, saj nam je ta večer pokazal, da imamo mladino, ki bo, kadar za to pride čas, poprijela za naše delo in ga nadaljevala v zavesti svojega slovenskega porenja.

Le tako naprej, mladinci. Vsi smo ponosni na vas!

Mnogokulturna televizija

Od 24. oktobra dalje lahko gledamo na kanalu 2 ali 28 programe na različnih jezikih snemane v najrazličnejših deželah.

Težko je presoditi uspeh in kakovost te nove televizijske oddaje samo po par tednih. Brez dvoma se je njena uprava potrudila, da napravi za začetek dober vtis; na drugi strani pa moramo vpoštevati, da bodo tekom časa izboljšane tehnične težave in, da bo tudi programsko osebje pridobilo več izkušenj. Lahko rečemo, da je za začetek ta postaja dodala avstralski televiziji novo dimenzijo in odprla polja, ki so zaradi anglosaškega ozadja večine tukajšnjega prebivalstva dosedaj bila zaprta. Brez dvoma, ni samo zanimivo poslušati raznolike jezike, še mnogo bolj je privlačno opazovati življenjske dogodke in miselnost, pokazane z vidika ustvarjalcev, ki žive in gledajo na družbo z zornega stališča različnih vrednot.

Bodočnost bo pokazala ako bodo uprava in programarji tega, baje edinstvenega poskusa na svetu, znali zadržati značaj, ki bo resnične vrednosti za pozitivno sožitje in razumevanje številnih etničnih skupin Avstralije. Upajmo, da se bodo znali vzdržati napak, katerim je, podlegel etnični radio. Predpogoj za to bo, da se bodo vedeli ubraniti prevelikemu pokroviteljstvu anglosaškega elementa pri vodstvu, da bodo znali obdržati ravnotežje med vplivi posameznih etničnih skupin ter se ne bodo podvrgli interesom številčno velikih grup ter končno, da ne bodo postali orodje klik in osebnosti.

S stališča nas Slovencev, lahko rečemo, da po merilu dosedanjih programov še ne moremo z velikim zadovoljstvom in zaupanjem gledati v bodočnost. Medtem ko smo imeli priliko videti že prvovrstne srbske in hrvaške filme (čeprav ne v najbolj primernih urah) so dosedaj pokazali le par slovenskih programov, ki pa niso bili označeni kot slovenski nego kot jugoslovanski. Medtem to ni primer pri srbskih in hrvaških programih.

Še je zgodaj, da bi prišli do končne ocene in upajmo, da bo tistih par Slovencev v Sydneyu, ki imajo morda vsaj majhno besedico pri izbiranju programov dovolj močnih, da bodo tudi nam izposlovali pravični delež. Če pa tega ne zmorejo, potem naj se, ako so zavestni Slovenci, obrnejo na vse rojake v Avstraliji da jih množično podpremo pri uveljavljanju naših pravic.

vestnik

JE NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI!

Lastnik je
Slovensko Društvo Melbourne
PRESEDNIK: Peter Mandelj
TAJNICA: Anica Markič

ODGOVORNI UREDNIK:
Marijan Peršič

Upravno-uredniški odbor:
Janja Gajšek, Sandra Krnel,
Božo Lončar, Simon Špacapan

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$6.00
Cena številke 50c.

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095

Telephone:
Melbourne: 437 1226

Editor:
Marijan Peršič

Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.

Price — cena:
50c.

Annual subscription — letno:
\$6.00

NA KRATKO

UGODNEJŠE CENE POTOVANJA V JUGOSLAVIJO

Že od 21. junija dalje so pogoji za potovanje v Jugoslavijo isti kot za ostale evropske države, kadar se potnik posluži APEX sistema znižanih cen.

Vpeljana je bila tudi posebna cena za 365-dnevno ekskurzijsko potovanje. Cena za polet iz Sydneya ali Melbourne in nazaj, ekonomski razred je 2.728.00 dolarjev, a najcenejša vozovnica je v naprej kupljena izvensezonska karta v eno smer, ki stane 658.00 dolarjev.

Natančni podatki pa se dobe v vsaki potovalni agenciji.

OLAJŠANI OBISKI

Starši, očetje preko 65 let in matere preko 60 let starosti, čijih otroci so naseljeni v Avstraliji, bodo lahko dobili več kot eno vizo za vstop v Avstralijo za dobo štirih let in ena viza bo veljavna za 12 mesecev. Izjema temu novemu pravilu so starši ki živijo v komunističnih deželah ali pa taki ki nimajo zadovoljivega zdravstvenega ali npravstvenega spričevala.

Tudi novonaseljancem bo od sedaj v izjemnih slučajih dovoljeno potovati izven Avstralije v prvih dvanajstih mesecih bivanja tukaj. Normalno morajo novonaseljenci bivati v Avstraliji eno leto predno se jim izda dovoljenje za izhod.

PREBIVALSTVO AVSTRALIJE

V letu 1979 se je dvignilo število prebivalstva Avstralije za 185.600 ali 1,3%. Število rojstev se je sicer zmanjšalo od 224.181 v letu 1978 na 223.148, a tudi število umrlih je padlo od 108.425 na 106.576. Število naseljencev pa se je dvignilo od 51.623 v letu 1978 na 69.020 v letu 1979. Računajo, da je imela Avstralija konec marca 1980 okoli 14.567.100 prebivalcev.

TAXE

Kljub temu, da se vsi pritožujemo nad visokim obdavčenjem, statistike kažejo, da je Avstralija ena izmed najmanj obdavčenih med industrijsko visoko razvitimi državami. Po navedbah ministra T. Streeta, so davkoplačevalci v Avstraliji manj obremenjeni kot oni v Zapadni Nemčiji, Franciji, Britaniji in Kanadi. Izmed 23 industrijsko razvitih držav jih ima 17 večje davčne obremenitve kot Avstralija.

ZVIŠANI DODATKI

Istočasno z državnimi pokojninami so zvišali tudi doklade takim pacien- tom v domovih za bolniško nego, ki nimajo bolniškega zavarovanja. Tako, da so ti dodatki od 6. novembra dalje sledeči:

	V	na teden
NSW in ACT		\$126.70
Viktorija		187.60
Queensland		117.95
Južna Avstralija		170.10
Zapadna Avstralija		112.00
Tasmanija		130.55

Dodatna doklada za paciente v posebni oskrbi ostane 42 dol. na teden.

TEČAJI ZA TOLMAČE

Komisija za akreditiranje tolmačev je odobrila 5 tečajev, katerih absolventi bodo avtomatično akreditirani brez nadaljnjih izpitov pred komisijo. Ti tečaji bodo v sledečih šolskih ustanovah: za stopnjo 1. na Comarina High School, Darwin; za stopnjo 2. na Sydney Technical College in pri Language Education Centre, Adelaide; za stopnjo 3. pri R.M.I.T. V Melbourne in na oddelku za studijo japonskega jezika na Univerzi Queensland.

POČITNIŠKI TEČAJI ANGLEŠKEGA JEZIKA

Brezplačni tečaji v angleščini za odrasle se bodo vršili od 5. januarja do 6. februarja v Melbourne, Geelongu in Morwellu. Primerni so posebno za one, ki angleščino slabo obvladajo. Sprejeli bodo do 200 učencev. Te tečaje organizirata skupno Zvezno ministerstvo za imigracijo in Ministerstvo za vzgojo v Viktoriji. Za informacije telefonirajte na Telefonsko prevajalno službo Tel. 662 3000 ali pa na Migrant Education Branch 669 6182.

V četrtek 20. novembra je iz Slovenije prispela žalostna vest, da je v 99. letu starosti preminul vsem Slovencem tako zelo priljubljen umetnik **MAKSIM GA-SPARI**, slikar številnih prizorov naših slovenskih podeželskih običajev.

Kaj pa slovenščina

Minister g. McPhee v Canberri je odločil, da naj bodo od sedaj vse informacije, ki jih razpečuje Ministerstvo za Imigracijo in Etnične zadeve tiskane na srbskem, kakor tudi na hrvaškem jeziku. Isto je bilo nasvetovano tudi drugim vladnim ustanovam. In kakor zvezo bo temu primeru sledila tudi Viktorija.

Ni nam do tega, da bi se spuščali v razpravo o razlikah med obema jezikoma. Veseli nas, da so "merodajni" končno vsaj pripoznali, da je nesmisel govoriti o "jugoslovanskem" jeziku. Boli pa nas in upravičeno se čutimo zapostavljene, saj le prepovedko vidimo bilo kakršnokoli informacijo tiskano v slovenščini.

Sprašujemo se tudi ali je pravilno, da se je naša utemeljitev za izdatke podvojenega tiskanja, saj dobro vemo, da se pripadniki obeh narodov brez težkoče pogovarajo in razumejo med seboj tudi kadar govore vsak na svojem jeziku. Mi, ki smo se morali učiti srbohrvaško v šoli ali pa pri vojaščini sploh ne vidimo kakšne bistvene razlike med obema. Medtem pa za nas Slovence, ki imamo jezik zelo različen od srbo-hrvaškega ni denarja ali volje, da bi tiskali informacije na slovenščini.

Sprašujemo se tudi o iskrenosti "bratskega" odnosa, ki so ga do drugih jugoslovanskih skupin pokazali oni "vplivneži" jugoslovanskega pokoljenja, ki so pri vladi sposlovali ta dodatni izdatek ne glede na interese maloštevilnejših skupin, kakor je na primer "bratska" slovenska. Vse to nam je ponovno v dokaz, da se Slovenci moramo zanesti pred vsem samo na svoje trdo delo, svojo pridnost, prirojeno umnost in slogo ako hočemo, da bomo uspeli zadržati svojo identiteto, pa najsi bo tu ali pa v stari domovini. Prav tako je tudi čas, da odvržemo našo zadržanost in skromnost ter tudi mi pričnemo glasno izražati zahtevo po našem delu skupnega kolača, ki je izpečen tudi s pomočjo naših davčnih dajatev. Če ne bomo glasno vpili naše zahteve in razlagali naše potrebe, ne moremo pričakovati kaj drugega kot par drobtinic, ki bodo padle z "bratovske" mize.

Še nam je dobro v spominu kako smo se morali potegovati, da nam je ostala samostojna slovenska radijska oddaja. Pa tudi primer o vpeljavi slovenščine kot predmeta za H.S.C. nam je lahko v poduk, da se s potrpežljivim in pravilnim delom lahko dosežejo uspehi.

Toda pri takem delu za našo skupnost so nam potrebni rojaki, ki imajo primerno inteligenčno ozadje, zveze, možnosti, poznanstva in sposobnosti. To pa so tisti naši izobraženci, rojeni doma ali pa že tukaj, ki so dosedaj po večini stali ob strani. Naš preprost človek, delavec, rokodelc, obrtnik in mali trgovec ja že pokazal svojo zavednost in s pridnim delo zgradil središča, ki so nam vsem v ponos. Mnogo več je od njega težko pričakovati. Na našem izobražencu je sedaj, da tudi on da svoj delež slovenski skupnosti s tem, da brani enakopravnost naše etnične skupine in našega jezika. Naš preprost človek pa mu bo pri tem v zvesto oporo.

Odbor S.D.M. in uredništvo "Vestnika" se zahvaljujeta vsem rojakom, članom in prijateljem, ki so nam pomagali pri proslavi 25-letnice "Vestnika". Posebne omembe vredni pa so:

- G. Simon Špacapan je brezplačno tiskal in nabavil prvovrstni papir za našo jubilejno številko.
- G. Vasja Čuk si je zamislil in izri sal celo prvo stran jubilejnega "Vestnika".
- G. Branko Birnbauer iz tiskarne "Polyprint" je bil v veliko pomoč pri pripravi in stavljenju.
- G. Relja Plavšak, g. Dušan Lavrič, g. Karl Bevc in ostali ki so pri pravili dekoracijo dvorane.
- Ga. Helena Van de Laak, ga. Magda Pišotek in g. Janez Bizilj, ki so bili v komisiji za izbiranje pri lepo slovnem natečaju.

Člani kvarteta "Zvon", ki so zapeli na jubilejnem večeru.
Članice ženskega odseka S.D.M., ki so pripravile tako bogato večerjo.

ZVEČER

Josip Murn

Že iz daljave mrak prihaja
in prva zvezda že gori,
zagrinjajo vasi se, polja,
zatiska dnevu se oči.

Senožeti in dobrave,
bujne trate, postelj zdaj ste vé,
postelj dolga in široka,
v baldahinu zvezde vam žare.

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourne
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

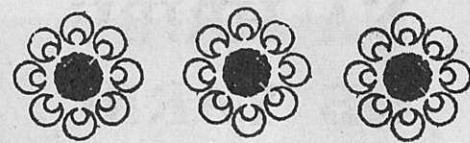
A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
Telefon delavnice 221 5536 — VIC.

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232 4314

Rojak VOJKO VOUK

Lepopisni natečaj "Vestnika"

Čprav je znano, da večino naših, sicer tako pridnih ljudi le težko pripraviš k pisanju, se je na naš lepopisni natečaj odzvalo zadovoljivo število. Tako se je pokazalo, da bodo taki natečaji tudi v naprej primerni in uspešni.

Posebna Komisija, ki so jo sestavljali ga. Helena Van de Laak, ga. Magda Pišotek in gospod Janez Bizilj je imela kar težavno delo oceniti dopise in izbrati najboljše. Komisija je ocenjevala spise, ne da bi vedela kdo je avtor, s točkami, katere je vsak član komisije dodeljeval od svojih 10 največ možnih.

Vsa dela so bila ocenjevana bolj po vrednosti izražene zamisli kot pa po pravopisnih in gramatičnih pravilih.

Lepo knjižno nagrado s primernim posvetilom je prejel vsak najboljši v svoji kategoriji. Njihova dela pa so bila prečitana na jubilejnim večerom "Vestnika". V sledečih številkah bomo objavili najlepše spise in pesmi.

Trije najboljši v vsaki rubriki so bili naslednji:

ZA SPIS V SLOVENŠČINI:

	točk
g. Draga Gelt	28
g. T. Plesničar	24
ga. Minka Peršič	21

ZA SPIS V ANGLEŠČINI:

	točk
gdč. Sonja Adamič	25
gdč. Sonja Fistrič	22
ga. Anica Markič	21

ZA PESNITVE:

	točk
ga. V. Gajšek	24
ga. Marcela Bole	22
ga. Anica Markič	21

Živijo Slovenski Vestnik!

25 letnico naš Elthamski "Vestnik" praznuje, od kar nas brate po Avstraliji povezuje.

Nas obvešča, seznanja, skupaj kliče, piše želje, naše vtise, vesele in žalostne novice. In kaj delamo doma?

Ter kje in kako nas kdo pozna.

Piše o kulturi naši in omiki, da smo narod po številu majhni, po srcu, delu in napredku pa veliki. Da kjerkoli po svetu, naš narod živi, je priden, sposoben in vreden časti.

Piše, da lahko ponosni smo vsi, ker smo slovenske krvi. In kdor se družijo s svojimi brati, da se izgubi, ostane osamljen — ni bati, še beseda mehka materina, ti lajša domotožja bolečino.

Mladino uči, spoznava, združuje, piše pesmi, romance, vabi na igre in "dance". Nas tolaži in vzpodbuja, spomine na mlade dni obuja, da ti kultura, jezik, vera in omika, v tujini nikdar ne zaspita.

Zato ti želimo še na mnoga leta, dragi "Vestnik", pri življenju. Po širni Avstraliji brate obiskuj, v domovino jim pošiljaj pozdrave, v nesreči z njimi sočustvuj v veselju se z njimi raduj.

VIKTORIJA GAJŠEK

LIFE

*What is it in life that keeps us ticking?
To many people it is work
To others it is money
To others it is love.*

*When we wake up in the morning, what do we feel?
Happy? Tired? Sad? Energetic?
Maybe we feel all these emotions
at once.*

*Life is full of many influences that change our
emotions so dramatically from day to day,
even minute to minute — tragedy or
ultimate happiness!*

*So how does the individual cope with these
varied emotions?
Many do and many do not.*

*Those who cannot cope, live in a world
of constant depression — working like
machines to bring home that which will
sustain them for yet another week or day.*

*Others drop out from society completely,
and live in what they feel is a "real" world.
And yet others live their lives to the utmost
filling their lives with constant happiness and cheer.*

*Ultimately it is up to each individual to make
his life what he wants it to be.
After all life is what you make it to be,
but this is a very personal thing, for one's
perception of happiness may be very different to another's.*

**WE MUST ALL STRIVE FOR THAT WHICH
WE THINK IS RIGHT IN OUR LIVES**

SONJA ADAMIČ

ROJSTNI DAN

Osmi dan v Avstraliji: Prvi delovni dan na neznanem delovnem mestu. Sonce je s svojo škrlatno, božajočo toploto oblivalo strehe hiš, posejanih po lahni strmini med redkim drevjem.

Čudno mehke so postale noge pred vstopom v eno od teh hišic. Topel, močan vonj po velikih količinah pripravljene hrane je sprejel vsakega že na vratih.

V hišici je bilo skoraj petdeset umsko zaostalih otrok, za katere se je delil prav v tem času zajtrk v plastične, enostavne krožnike. Zlice in skodelice so bile že na mizah, pregrnjenih z močnimi rjuhami, privezanimi v velike vozle na obeh straneh. Samo nekaj večjih otrok je bilo v jedilnici — pomagali so s serviranjem in se sporazumevali z glasovi in zlogi, meni nerazumljivimi.

Nov svet — nepoznan, nepredviden, nerazumljiv, nedosegljiv—

Težka, zaklenjena vrata so se odprla hrupni grupi otrok, ki so se hitro prerinili do prostorov ob mizah. Otroci so bili majhni, same deklice, od petih let dalje. Večina je jedla z velikim tekom, drugim je bila hrana velika muka. Nekaterim roke niso sledile hodenju in kosi hrane so končali na obleki, v ušesih, po mizi, dokler otrok ni dobil pomoči od ene od nameščenk. Zajtrku je sledilo umivanje in čiščenje zob pod nadzorstvom. Dokler so bili otroci zaposleni s hrano, oblačenjem in urejevanjem las, so bili mirni, le tu in tam je kdo zajokal, če je bil vozle v laseh prevelik ali pa se je ustrašil krvi pri čiščenju zob.

Večji otroci so šli potem v posebno šolo, kjer so se učili pisanja in branja in predvsem izgovorjave, manjši pa so ostali v veliki sobi — igralni sobi. Igralnica je bila namenjena otroškemu razvedrilu: Igram, igranju s kockami, poslušanju glasbe ali ogledovanju knjig — slikanic.

Dogodek, ki mi bo za vedno ostal v spominu je iz enega od mojih prvih dni na tem službenem mestu.

Za umsko zaostale otroke je rojstni dan nekaj izrednega. Starši so jih na ta dan obiskali ali pa odpeljali s seboj in so praznovali v krogu družine. Nekateri starši so na ta dan poslali torto in darilo za otroka — nekateri več, drugi manj. Za ostale pa je bilo pripravljeno slavlje v jedilnici.

Tudi ta dan je bilo tako. Mize so bile polne slaščic, pijače, piščalk; po stenah so viseli pisani trakovi in baloni in slavljenka, deklica šestih let, je ogledovala torto s svečkami. Usteca, ki niso nikoli spregovorila besede, so se razširila v prijetnem smehljaju.

Ni mi znano veliko o človekovi notranjosti, o čustvih zaostalega, vendar njena sreča ni bila narejena. Nekateri ljudje so pravili, da umsko zaostali so vedno srečni, da jim je vseeno — da je njihov smeh samo igra mišic in njihove solze samo odvečna voda v očesih kotlinah . . .

Po petju pesmi in pihanju svečk, se je njen smehljaj umaknil. Nikogar od njenih ni bilo. Kaj se je starši tako sramujejo? Jih morda spominja na neprijetno preteklost in jo hočejo izbrisati iz njihove sedanosti? Saj vendar ni sama kriva! Odgovora nisem vedela, tudi nisem nikoli povpraševala.

Deklica se je kmalu zatem umaknila. Grupa otrok je potrebovala to in ono in precej časa je minilo, preden sem jo našla: sedela je s prekrižanimi nogami, sklonjeno glavo, obrnjena v kot za kavčem. Po njenih licih so tekale solze.

Njena želja, morda edina — da pride mama ali oče — se ni uresničila.

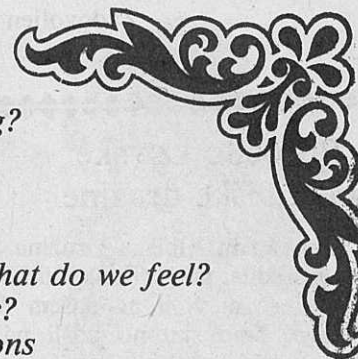
Mama je pomenila tem otrokom nekaj izredno dobrega in nekaterim uslužbenkam so se otroci približali in jim zaupali ter jih celo ljubili, vendar le po dolgem času.

Čudno stisnilo me je v grlu ob pogledu na njene solze. Stopila sem bližje in jo skušala premotiti z igračo, pa me je odrinila in se stisnila še bližje v kot. Vem, da nisem vedela kaj reči — nobene besede nisem našla. Pred menoj je bilo samo majhno delketce, ki je z njenim izrazom žalosti dokazalo, da je bil njen smeh prej smeh sreče in upanja in da so njene solze posledica neizmernega razočaranja. Kaj se je doga jalo v njenem srcu, ne bom vedela nikoli — vem le to, da so se me njene ročice v tistem trenutku oklenile in da so se njene ustnice premikale.

Kaj je hotela reči? Kdo ve . . .

Bo lahko nekoč povedala nekemu? Morda . . .

DRAGA GELT

NA HRIBU OB YARRI

Mladina, mladina, mladina

Mnogi že veste kako je naša mladina aktivna in prijazna. Seveda pa tudi oni kdaj dobijo kritike, da so včasih preveč sebični in da hočejo biti preveč trdoglavi in samostojni.

Toda kljub vsem kritikam in pritožbam, smo na našo mladino lahko ponosni, saj se res trudijo in poskušajo na vse načine, da bi ustregli čim večjemu številu ljudi. Do kritike pride vedno, prepričan sem, da se bo tudi to sčasoma popravilo.

Mladina se je prvovrstno izkazala v soboto 9. nov. ko so pripravili prvi mladinski ples "Country and Western Dance". Preskrbeli so zelo dober, čeprav med nami ne tako poznan, avstralski orkester "Country Limited", kateri nas je zabaval do jutranje ure. Mladina je sama organizirala tudi vse ostale stvari: naše mlade gospodične, nekatere že mlade gospe so nam pripravile zelo okusno večerjo, naši mladi fantje pa so poskrbeli za pijačo.

Ob osmi uri so nas skupno in skrbno postregli z večerjo in ko sem gledal po dvorani, sem videl zadovoljne in vesele obraze. Ob koncu večera pa sem bil zelo presenečen in vesel ko sem videl, koliko ljudi jim je čestitalo za zelo uspešen večer in me osebno spraševalo, če je mogoče in če bo mladina pripravljena urediti še slični ples v bližnji bodočnosti.

Mladini v imenu društva in gostov čestitam in upam, da bodo še v naprej složni in aktivni, saj oni so naša bodočnost.

Zadovoljen gost.

KAJ ZNANCEV JE ZASULA ŽE LOPATA...

Z nami je Vseh svetih dan 1980 — dan spomina na mrtve.

V Melbournu se že par desetletij sem Slovenci zberemo na prvo nedeljo v mesecu novembru na pokopališču v Keilorju, kjer smo pričeli pokopavati umrle v prvih letih našega priseljenja v Avstralijo.

Od prvih par grobov so jih sedaj že cele vrste in število slovenskih imen na nagrobnih kamnih se veča z leta v leto. Koliko poznanih obrazov, koliko prijateljev, ki smo se z njimi smejali, peli in radovali pa tudi delili grenke urice v novi domovini je že odšlo za vedno. Med večno odšlimi so tudi mnogi naši najdražji in najbližnji, katerih odsotnost nam bo ostala za vedno pričujoča bolečina. Še včeraj smo se morda veselili njih družbe in še v preteklem letu skupaj obhajali praznik mrtvih, zdaj pa so od njih ostali le napisi na nagrobnih kamnih in neizbrisni spomini v naših srcih.

Čeprav so slovenski grobovi sedaj že na skoro vseh pokopališčih Melbourn je brez dvoma na Keilorju pokopana večina tukajšnjih Slovencev. Zato prihajamo prav na Keilorsko pokopališče, da po običajih, ki smo jih prinesli seboj s stare domovine posvetimo skupno nekaj časa svojim pokojnim.

Tudi letos so bili slovenski grobovi na Keilorskem pokopališču v nedeljo 2. novembra zasuti s cvetjem. Kljub deževnemu vremenu se je zbrala velika množica rojakov ob grobovih svojcev in potem pri obredu za mrtve, ki ga je opravil pater Bazilij.

Pa ne samo Slovenci, tudi mnogo drugih narodnosti je bilo videti, kajti glas o slovenskem obredu na ta dan se je raznesel tudi med Hrvati, Italijani, Ukrajinci in drugimi, ki imajo mnogo svojcev pokopanih na tem pokopališču.

Kljub deževnemu vremenu se je na spominski svečanosti za pokojne rojake ob "Znamenju" na Elthamskem hribu zbralo kar lepo število rojakov.

Ker pa se veča tudi število rojakov pokopanih izven Keilorja je letos S.D.M. sklenilo pripraviti poseben obred in svečanost za vse umrle Slovence v Melbournu pri svojem Znamenju na Elthamskem slovenskem griču.

V nedeljo ob 6. uri zvečer se je zbralo med 200—300 članov in rojakov na cesti ob Znamenju okrašenem s cvetjem. Dež je pričel rositi, ko so na hitro zbrani pevci pričeli svečanost s cerkveno žalostinko. Pater Bazilij je na to opravil molitve in se v kratkem govoru spomnil mrtvih rojakov in članov ter poudaril, kako je posebno za nas v zdomstvu važno, da obdržimo svoje tradicije, katerih ena je tudi vsakoletni dan mrtvih. Ga. Hartner je deklamirala Prešernovo "Memento mori" in pevci so za konec zelo ubrano zapeli narodno: "Rožic ne bom trgala . . .

Množica se je potem zaradi vse večjega naliva hitro umaknila nazaj v prostore "Doma", mnogi pa so odšli domov. Svečanost je bila kratka in je vendar segla do srca. Marsikom so se orosile oči in lepo je objasnila občutke gospa Cvetko: "Ne morem si pomagati, da ne bi mislila na svojo mamo v starem kraju, saj sem nedavno dobila sporočilo, da ni pri najboljšem zdravju. Skupaj pa nam je lažje v žalosti, saj smo tu v tujini kot velika družina, ki si deli žalost in veselje."

KMET GOVORI POKOJNI ŽENI

Alojz Gradnik

Tu na moji levi strani
si počivala še lani.
Ni besede, ni koraka.
Prazno belo vzglavje čaka.

Čaka platna polna skrinja,
klet in kašča. „Gospodinja!“
ključajo te h.šni ključi.
Vse živi še v tvoji luči.

Čaka nate perutnina
na dvoršču, rožmarina
grim na vrtu. Kruh v omari
prosi: Pridi, gospodar!

Vsem odsotna, meni vidna,
tu si, do noči, si pridna.
Zvečer si na moji strani,
trudna iščeš moje dlani.

Vse je, kot je vedno bilo.
T'ho ločem. V tolažilo
šepetaš mi: Večno živa...
nebočljiva... neločljiva...

Poročilo Lovske in Ribiške družine

Lovska in Ribiška Družina S.D.M. je priredila prvi piknik 26. oktobra, kateri se ni vršil na našem hribčku, temveč smo skupno odšli na Maryborough Reservoir. Tokrat pa nismo pozabili naših žena, katere so že postale malo nestrpne in sitne, češ da vedno hodimo po lovih sami in tako se nas je zbralo skoraj 90 oseb

Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, tako da so tudi naši otroci bili zelo zadovoljni. Ko smo se v nedeljskem jutru pripeljali na cilj smo bili veselo presenečeni, ko smo videli da g. Zemljič, z nekaj pomočniki, vrti prašička na ražnju.

Na moje vprašanje, kdo je kupil prašiča in koliko stane, mi je povedal da je to njegovo osebno darilo L.R.D. in vsem, kateri so se udeležili piknika. Omeniti moram, da smo imeli na pikniku tudi prijatelje iz društva Mura.

Po raznih igrah, katere so se udeleževali večinoma otroci, smo priredili streljanje z zračno puško in tokrat so streljale samo naše gospe. Povem vam, da ne bi bil rad za tarčo, posebno nekaterim, nisem pa siguren, če nista tudi dva sosedna bora dobila nekaj svinca.

Ob približno 4 h. popoldan je bil prašiček pripravljen za lačne želodce. Bil je okusen in odlično pečen, saj je v nekaj minutah izginil. Razni ljudje so me spraševali koliko je treba plačati za

Mama Baligač, ki je prišla iz Slovenije na obisk k svojem sinu se je pridružila našim lovcom in ribičem na njih pikniku.

svinjsko pečenko. Ponovno sem vprašal našega starešino L.R.D. g. Zemljiča in mi je odklonil kakršno koli plačilo.

Povedal pa nam je, če med sabo kaj nabere, naj bo za nabavo novih zračnih pušk, katere smo že kupili, nabrali smo namreč 125 dolarjev. Puške smo kot ponavadi kupili pri g. Tonetu Zagorcu, kateri nam vedno rad pomaga, bodisi z raznimi darili ali nasveti, za kar smo mu zelo hvaležni.

Prepričan sem, da so bili vsi udeleženci s tem piknikom zelo zadovoljni in upam, da se bomo na takšnih piknikih še srečali.

Korlek

Ob razigranih zvokih harmonike in pujskih na ražnju je bilo med lovci in ribiči veselje.

Že četrta razstava

(Nadaljevanje s prve strani)

Dvorana v Elthamu, kjer je bila glavna razstava je bila za to priliko lepo okrašena. Preko čelne stene je bil velik napis "25 let Vestnika", izdelan v istih črkah kot so rabljene v glavi "Vestnika", od stropa pa je med številnimi belo-črnimi baloni in srebrnimi trakovi visela ogromna okrogla plošča srebrne barve v kateri je bila vdolžena številka 25.

Iz velike dvorane so obiskovalci odšli v učilnico nedeljske slovenske šole S.D.M., kjer so učenci pripravili razstavo svojih ročnih del. Morda je prav ta del razstave segel obiskovalcem najbolj do srca. Saj so lahko nazorno videli koliko naši šolarji in obe učiteljici, ga. Draga Gelt in ga. Magda Pišotek vlagajo časa, volje in truda v to, da naša mladina obdrži in se spozna s posebnostmi svojega slovenskega porekla. Nemogoče je opisati podrobnosti te razstave naših učencev, saj je bilo število razstavljenih del ogromno, toda rečemo naj le to, da je cel šolski razred, tako lepo pripravljen in okrašen, pokazal, da delo, ki ga vršita učiteljici skupaj z otroci, ni tako, ki je lahko plačano z denarjem, ampak je

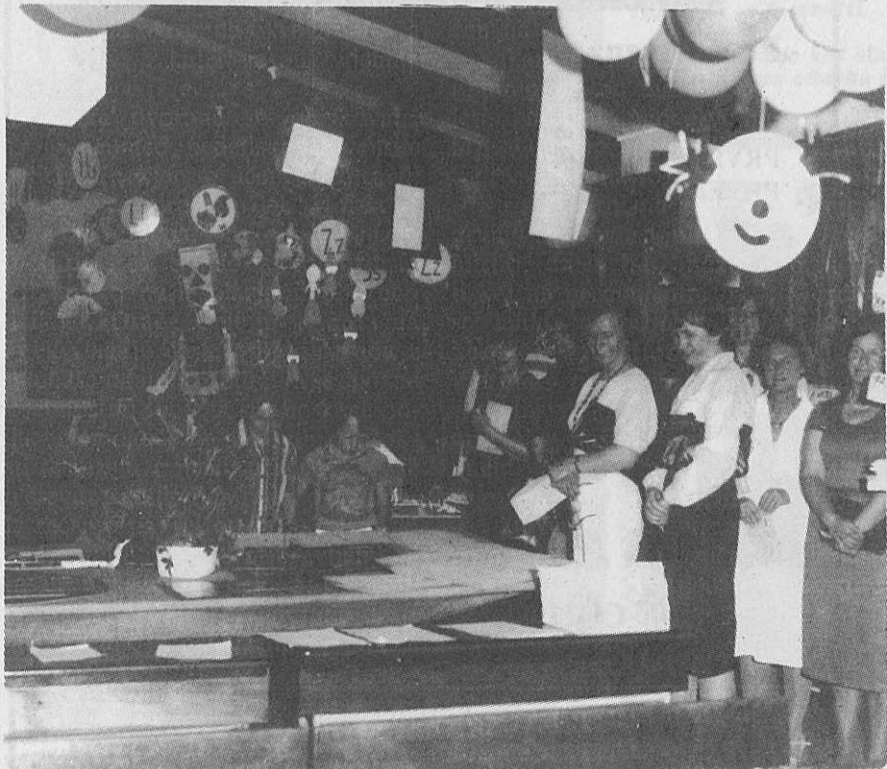
delo iz ljubezni do svojega slovenskega rodu, ki ga poplača lahko samo uspeh. In če ocenimo to razstavo naših šolarjev lahko rečemo, da je bila nad vse uspešna in v veliko zadoščenje staršem, Slovenskemu društvu, a še najbolj pa obema učiteljicama, ki sta lahko ponosni na svoje delo in svoje učence.

Slikarska razstava je postala in upajmo, da bo tudi ostala naš vsakoletni kulturni dogodek v mesecu oktobru. Upajmo, da se ji bo pridružila tudi vsakoletna šolska razstava.

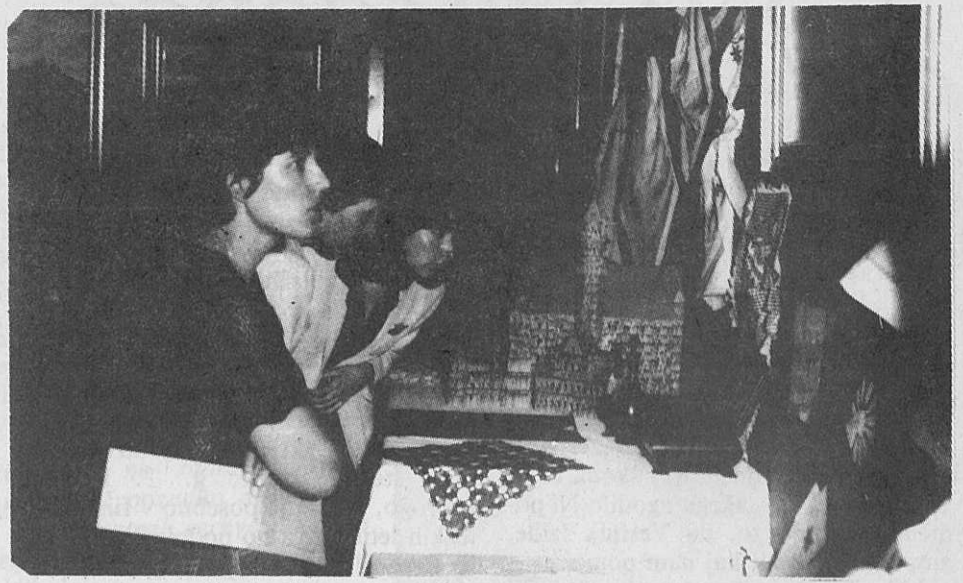
Razstava ročnih del, književnih in drugih zgodovinskih posebnosti, pa da misliti, da bi bilo možno storiti tudi nekaj na permanentni bazi. Morda bi se lahko vzpostavila stalna zbirka, nekakšen miniaturni muzej, naših folklornih, zgodovinskih in kulturnih spominskih predmetov, ki bi postala atrakcija našega hriba ter istočasno imela veliko narodno-sentimentalno, vzgojno pa tudi materialno vrednost za vse Slovence Melbournu, pa tudi Avstralije. Slovensko Društvo Melbourne ima prav gotovo najlepše možnosti, da nekaj takega izvede,

Na razstavi učencev nedeljske šole S.D.M.

Šolski razred je bil za razstavo tako pripravljen, da so si gledalci lahko predstavili kako so pridni učenci.

Razstavljeni ročna dela so žela mnogo zanimanja in občudovanja.

Številni rojaki pa tudi tujci so si ogledali razstavljenе slike.

Obe požrtvovalni učiteljici šole S.D.M. ga. Draga Gelt in ga. Magda Pišotek s predsednikom občine Eltham g. Petrom Graham in predsednikom S.D.M. g. Petrom Mandeljem.

Ob otvoritvi razstave na Elthamu. Od leve proti desni: g. Božo Lončar, ki je zopet imel levji delež pri organiziranju slikarjev, g. Peter Mandelj, predsednik S.D.M., g. Marijan Peršič, urednik "Vestnika", g. Peter Graham, župan Elthama, g. Relja Plavšak, ki je vodil dekoracijo in razporeditev razstave in g. Stanko Prosenak, ki je imel vodstvo celotne proslave 24-letnice "Vestnika".

“Vestnikov” večer

Kar predstavljati si ne morem, da smo Slovenci tukaj v Avstraliji že toliko časa, saj smo v soboto 11. oktobra 1980 praznovali že 25. letnico obstoja našega časopisa “Vestnik”. Čudno se mi zdi, ko pišem o tem, kajti časopis je starejši kot jaz, sicer pa zato nič manj pomemben, morda za nas mlajše, še bolj. Ko gledam na današnjo mladino skušam ugotoviti, ali bo “Vestnik” doživel š 25 let ali ga bo ob izčrpanju sedanjih moči konec. Res škoda bi bilo, da bi se kaj takega zgodilo. Ni pomembno samo to, da Vestnik izide, ampak največ to, kaj nam pomeni.

25 let je pomembna številka, ki je ne moremo spregledati, zato smo soboto 11. oktobra posvetili večeru “Vestnika”. Zaželjeno je bilo, da so prisotni, po možnosti, bili oblečeni v črno-belo. Kar lepo število ljudi se je odzvalo temu povabilu in kako praznično je izgledalo.

Pri vrodu je vsak prejel tudi novo številko “Vestnika”, ki je bil tiskan na bolj kvalitetnem papirju, bil je debelejši in pa natiskan v rujavo-beli barvi. Naj ob tej priliki čestitam uredniku za njegov trud, ne samo pri tej številki “Vestnika”, ampak pri vseh ostalih, ki jih ureja in pripravlja že število let, večina sam z zelo, zelo malo pomoči naš članov. Kvaliteten tisk obletniškega “Vestnika” pa je bilo delo našega poznanelega nekdanjega predsednika g. Simona Špacapan, tudi njemu hvala.

Ko smo si postregli z odlično večerjo (smorgasbord), se je pričel kulturni program, ki ga je vodil g. Stanko Prosenak. Najprej je urednik “Vestnika” g. Marjan Peršič podal kratko zgodovino “Vestnika”, pri katerem smo se tudi pošteno nasmejali, nato pa je iz “Vestnikov” skozi 25 let izbral nekaj zanimivih odstavkov ki sva jih skupaj prebrala. Kako lepi spomini, ki so se ohranili na črno-belem.

Dve dekleti slovenske dopolnilne šole, sta nastopili z deklamacijami: Suzana Prosenak je recitirala Gregorčičevo “Srce čoveško”, Tanja Brgoč pa Prešernovo “Vrbo”. G. Prosenak je nato prebral čestitke ob obletnici, katere so poslali razni etnični časniki. Čestitke so vezane v album, ki je bil podarjen S.D.M. od tiskarne Polyprint.

Spisi in pesnitve, ki so bili poslani ob natečaju, so bili cenjeni v treh delih. Ga. Helena Van De Laak je prebrala tri nagrajena dela. Prvo nagrado za najboljši spis v slovenskem jeziku je dobila, kdo drug kot učiteljica Slov. šole, ga. Dragica Gelt, za pesnitev v angleščini je dobila nagrado gđč. Sonja Adamič in za pesnitev v slovenščini, ga. Vika Gajšek. Ostalim prav lepa hvala za sodelovanje.

Kot gost večera in eden prvih urednikov “Vestnika” je bil tudi g. C. Kovač, kateri je spregovoril nekaj besed, in čestital društvu ob jubileju.

Med častnimi gosti so bili tudi sodelavci pri prvih številkah “Vestnika”, g. Zlatko Rome s soprogo Eriko, pater Bazilij Valentin in g. Pavle Česnik; oglaševalci ki so s svojimi oglasi podpirali “Vestnik” dolgo vrsto let: g. John Hojnik, ki oglašča redno vse od prve številke dalje, g. T. Erič s soprogo, ki nas je posebno v finančno težkih letih vztrajno podpiral z oglasi; g. Gregorič, lastnik podjetja Slovenia Travel, kakor tudi gospoda Eftis Takis in Branko Birnbauer se niso mogli odzvati vabilu radi zdravstvenih razlogov. Poslali pa so nam pozdrave. Tudi predsednika bratskih društev “Planice” g. Vlado Sluga in “Jadrana” g. Frank Likar s soprogo sta se odzvala vabilu.

Telefonične čestitke so sporočili g. Vinko Ovičaj od Slovenskega društva Sydney, Slo.-Avstralsko društvo Canberra in “Snežnik” iz Albury-Wodonga.

Pismeno je opravičila svojo odsotnost in čestitala predsednica Slov. učiteljske zveze Viktorije ga. Saša Ceferin.

Ne iščimo napak

Za nami je slavnost 25 letnice glasila VESTNIK, kar pa ni malenkost; ta jubilej je bila značilnost za vse Slovence v Avstraliji. Urejevati in vzdrževati časopis kot je naš Vestnik ni enostavno. Težave so zaradi finance, posebno pa še zaradi pomanjkanja sposobnih ljudi, kateri so pripravljeni sprejeti to odgovornost, kot vsa ostala dela pri društvu — seveda prostovoljno tudi to!

Kolikokrat pomislimo na urednika, ko listamo skozi Vestnik in iščemo napake, ter godrnjamo: “Zakaj ni tega ali onega, zakaj se piše samo o tem ali onem.” Postojmo malo vsaj danes — samo za par trenutkov, ter si zamislimo kako naš urednik sedi za pisalnim strojem ure in ure pozno v noč, ali kako sestavlja strani in lepi sem sliko, tja obvestilo itd. Ko mi čitamo najnovejšo številko glasila, urednik pripravlja za nas že drugo izdajo in se trudi, da bi bila ta čim bolj zanimiva, bolj informativna kot prejšnja. Ni čuda, da imamo za nami skozi dobo 25ih let že kar lepo vrsto imen, kateri so to delo marljivo opravljali. Ne iščimo vedno napak, ne bodimo vedno užaljeni, če je pod sliko napis nepravilen — ni nalašč. Pomotam nikoli ne pobegnemo, pa da se še tako potrudimo.

Anica Markič

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRÁNJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

ČESTITKE KOLEGOV

Posebno lepo presenečenje ob 25-letnici “Vestnika” nam je pripravilo podjetje Polyprint, ki že od leta 1969 dalje tiska naš časopis. Lastnik tiskarne g. Eftis Takis, ki ima za seboj dolgoletno novinarsko kariero in je predsednik tukajšnje grške trgovske zbornice je zbral, natisnil in vezal v lep album čestitke števila etničnih časopisov in izpročil ta album v spomin S.D.M. Iz teh čestitk in iz mnogih ustmenih komentarjev, ki smo jih prejeli vidimo kako ljudje, ki so dejavni na novinarskem polju cenijo dejstvo, da se publikacija lahko obdrži polnih 25 let — četrto stoletja.

Takole nam čestitajo:

NEOS KOSMOS (grški štirinajstdnevnik) — “Tisoč najlepših želja in iskrenih čestitk za vašo 25. obletnico”

NOVOSTI — “Ob priliki 25-letnice vašega neprekinjenega izhajanja vam izrekamo naše iskrene čestitke”

HELLENISM — (Grško-angleški štirinajstdnevnik v Zap. Avstraliji) — “Iskrene čestitke k vašemu uspehu. Želimo vam še nadaljnjih 25 let”

CHRISTOPHORUS — (Publikacija za nemško govoreče katolike) — “Vse najboljše, veliko sreče in božjega blagoslova”

GREEK NATIONAL VEMA — Najstarejši grški časopis v Avstraliji, ki je pričel izhajati že leta 1913) — “Vemo kaj pomeni izdajati časopis iz leta v leto, zato razumemo veličino vaših naporov in žrtev, ki ste jih vlagali vsa ta leta. Čestitamo!”

IL CORRIERE DI SETTEGIORNI — “Vsi mi smo ponosni na vas, le kako ste uspeli? Čestitamo!”

NEA ELLADA — GREEK TIMES — “Uspehi kot je vaš so nam pri etničnih skupnostih pomagali, da smo dosegli mesto, ki ga imamo sedaj v javnosti. Čestitamo!”

AL RISSALAH MAGAZINE — (publikacija v Arabščini) — “Prosimo prejmite naše najlepše želje ob zaključku 25 let vašega obstoja.”

HELLENIC HERALD — (Grški časopis, ki izhaja trikrat tedensko) — “Toplo vam želimo vse najboljše. Etnični tisk potrebuje uspehe ko je vaš. Le nadaljujte tako!”

DUTCH SOCIETIES COURIER — (Glasilo nizozemskih organizacij) — “Vse najboljše želje in iskrene čestitke. Nadaljujte še mnogo let z božjo pomočjo.”

ATHLETIC ECHO — “Čestitke, 25 let obstoja ni majhna stvar! Srečno!”

NICHIGO PRESS — (Glasilo priseljencev iz Azije) — “Čestitamo k 25 letnici vaše publikacije. Nadaljujte to dobro delo še mnogo let!”

ALTARUL STRABUN — (Publikacija na rumunskem jeziku) — “Iskrene čestitke za ta čudovit praznik. Le nadaljujte tako!”

H koncu pa je še tiskar pripisal svoje čestitke: POLYPRINT — “To je res pravi čudež; le kako ste mogli zdržati tako dolgo časa in prenašati tiskarje kot smo mi.”

Kako vzpodbudne so gornje besede, ki ne veljajo samo tistim, ki so ali pa še delajo direktno pri “Vestniku”. Veljajo nam vsem pri S.D.M., kajti le vsi skupaj smo lahko vzdržali. Veljajo pa tudi vsej naši slovenski skupnosti v Melbournu saj iz nje izhaja S.D.M. Hvala vam vsem. Z močno voljo in s skupnim delom bomo poskusili zdržati še naprej.

Jetset TOURS
TRAVEL CENTRE

Prvenstvena Avstralska Potovalna Agencija

PRVENSTVENA — ker ima največje število potnikov
PRVENSTVENA — ker ima najbolj usposobljeno osebje
PRVENSTVENA — zato ker vam nudi najnižje možne cene

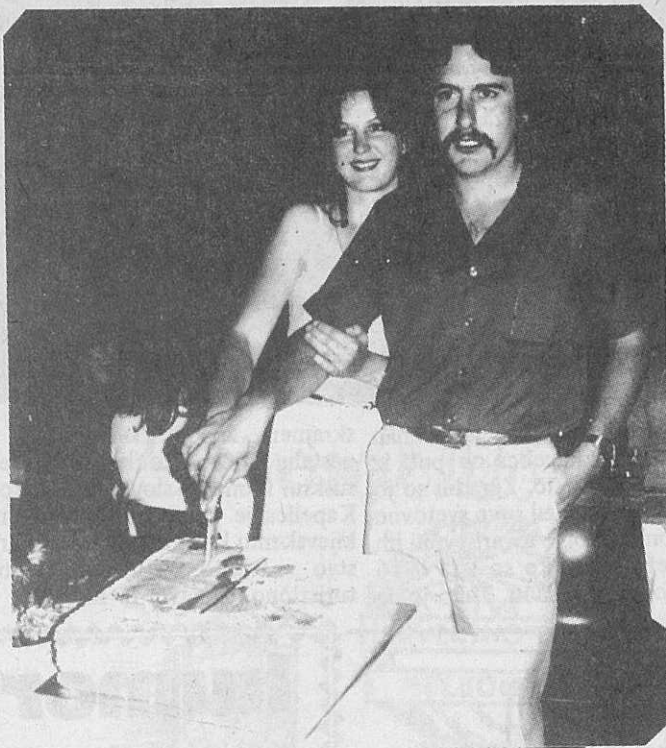

OBRNITE SE NA
G. KOSTO
PAVLOVIČA ZA VSE
VAŠE POTOVALNE
POTREBE

303 COLLINS STREET MELBOURNE
MLC BUILDING, 19. NADSTROPJE
(na oglu Collins in Elizabeth Streets)

TELEFON: **62-0041**

Po uradnih urah g. Pavlovič 26 5689

Zaročenca gđc. Marija Mandel in g. Kevin Hervatin

V soboto, 1. novembra smo v prostoru S.D.M. bili prisotni na zaroki Marije Mandelj in Kevina Hervatin.

Oba mladince vsi dobro poznamo: nekateri od takrat ko se je sestel mladinski klub, mnogi drugi pa že od prej. Da pa se bosta zaročila, takrat še nihče ni pomislil. Časi se pač tako hitro spreminjajo, leta tečejo in mnogi mladinci so tudi že poročeni.

Marija in Kevin sta tudi na tej poti. Vsi, ki ju poznamo, jima iz srca čestitamo in sigurni smo, da sta se prav odločila. Pot, ki sta si jo izbrala pa naj vaju pelje v skupno življenje.

On November 1st (which by the way was a Saturday) a very happy event took place, namely the engagement of Miss Maria Mandelj to Mr. Kevin Hervatin.

The engagement, which was held on the S.D.M. premises, was attended by relatives and friends of the couple. Everyone joined in their happiness and wished them all the best on their engagement.

Maria and Kevin, congratulations and all the best for the future.

Praznik Miklavža, ki nam je bil vedno tako pristrčno domač je spet tukaj. Kjerkoli Slovenci bivajo, povsod ta dobri simbol svetnika prihaja med nas in prinaša urice veselja in pričakovanja našim otrokom pa tudi nam. Tudi vsa prizadevanja v naši stari domovini niso mogla odpraviti Miklavža in potihoma še vedno hodi od duri do duri in dokazuje, kako globoko je vsidrana v dušo našega naroda krščanska tradicija.

Kdo je pravzaprav ta svetnik, čigar spomin se je udomačil med Slovenci?

Mesto Bari, na Jadranski obali Italije ni preveč poznano med turisti čeprav v eni njegovih cerkva počivajo pozemeljski ostanki prvega Miklavža — sv. Nikolaja.

Ni natančno ugotovljeno, toda predpostavljajo, da je živel pred 17 stoletji, in da so nad njegovim grobom sezidali veličastno baziliko. Sv. Nikolaj je bil škof v mestu Myra, ki leži v današnji Turčiji. Tam je verjetno od leta 344 tudi ležal pokopan, dokler v letu 1087 skupina mornarjev in trgovcev iz Barija ni ukradla njegovo okostje in ga prevezla v Bari.

Podoba pravega Miklavža

V Bariju sta oba, škof in opat, hotela imeti te posmrtno ostanke. Zednila sta se končno tako, da sta zgradila novo cerkev, ki naj bi jih spravila. V teku dveh let je bila zgrajena grobnica; cerkev nad njo pa je bila izgotovljena šele po 110 letih. Skozi stoletja sem so to baziliko velikokrat prepravljali, toda pred kakimi 50 letih so ji popolnoma povrnili obliko, ki jo je imela v začetku.

V notranjosti cerkve so številne freske, ki kažejo dogodke iz življenja sv. Nikolaja. To ime so kasneje Nemci in Nizozemci spremenili v St. Nicolaus, Slovenci pa smo mu dali svojo obliko sv. Miklavž.

Imel je zelo bogate starše, ki so radi svoje visoke starosti že obupavali, da ne bodo imeli otrok, ko, se jim je rodil. To so smatrali za čudež, ki se je še potrdil, ko je že kot dojenček stopil pokonci in sklenil roke kot v molitvi.

Že v mladosti je pokazal svojo radosnarnost. Izročilo pravi, da je pomagal trem mladim ubožnim sestram brez matere, ki niso zmogle potrebne dote, da bi se lahko omožile. Ponoči je skozi okno vrgel po eno vrečo denarja. Njih oče pa je vest o tem dobrem delu razširil med ljudmi.

Kot Myrenski škof se je sv. Nikolaj udeležil prvega ekumenskega koncila v letu 325 in odločno nastopil proti trditvi, da je Kristus navzlic vnebohodu še vedno smrtnik. Med govorom je vzel opeko iz tal in dejal: "Kako, da

ne morete razumeti božje troedinosti. Občudujte to opeko. Kaj ni narejena iz treh elementov: Zemlje, ognja in vode." Pri teh besedah je iz opeke šinil ogenj in istočasno pritekla voda.

Legenda pripoveduje tudi o čudežu, ki se mu je pripetil na poti iz Koncila domov. Vstavljal se je v krčmi, kjer mu je krčmar prinesel razsoljeno ribje meso. Škof pa je zašlutil, da je to meso treh umorjenih dečkov. Poklenil je bred kajo z razsoljenim mesom, iz nje pa so v tem trenutku skočili trije dečki in si meli oči, kot, da so se pravkar prebudili iz spanja. Krčmar je bil prisiljen priznati svoj zločin.

Še eno posebnost lahko prištevamo sv. Nikolaju. Ima posebno važno in slavljenost mesto med svetniki pravoslavne cerkve. Zato je bila poleg njegove grobnice leta 1966 zgrajena majhna pravoslavna kapelica in pravijo, da je to prvokrat po razkolu med zapadno in vzhodno krščansko cerkvijo leta 1054, da je del rimskokatoliške cerkve bil dan na razpolago kristjanom vzhodne cerkve, kjer se sedaj često oboji zbirajo k skupni molitvi.

Od škofove lastne katedrale v današnjem mestu Demre v južni Turčiji pa so ostale le še razvaline.

Kako se je mit sv. Miklavža razširil po severni Evropi ter se potem ponekod degeneriral v komercializirane "Santo" o tem pa morda več prihodnjč.

Sožalje

Zvedeli smo, da je v starem kraju preminul v 85 letem starosti oče ge. Gite Mihelčič. Prepričani smo, da se nam bodo pridružil vsi čitatelji "Vestnika" in člani S.D.M. v izrekih našega sožalja ge. Giti in njeni družini.

oprostite!

V zadnjiš tevilki "Vestnika" je tiskarski škrat ime Vuksinič spremenil v Buksinič. Prizadetim se oprostimo.

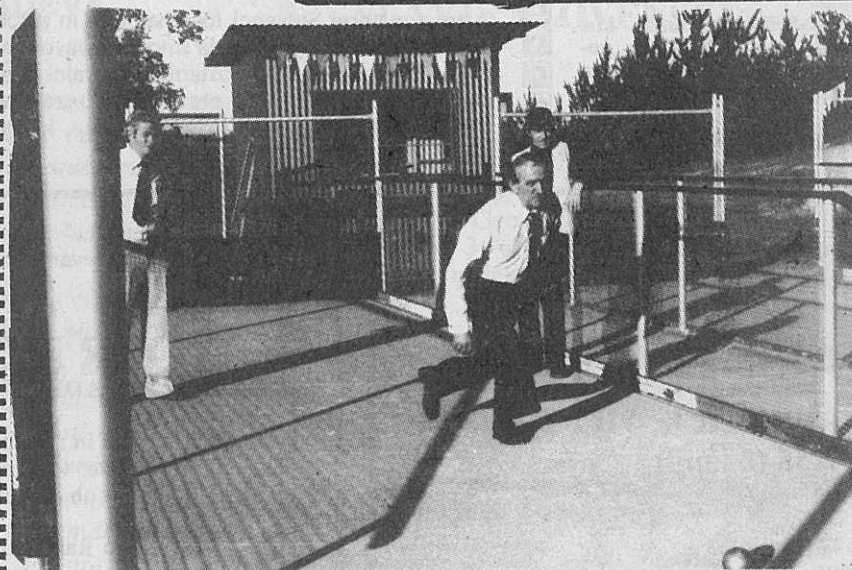
Do hiše prijatelja pot ni nikoli predolga.

Najhitreje odpustimo meteorologu, ki napove vihar, pa se je zmotil.

Pošten dež je kot slab govornik — ne odneha in ne odneha.

Učiteljici šole S.D.M. ge. Magda Pišotek in Draga Gelt pred vhodom v razred.

So to morda bodoči prvaki balinišča pri S.D.M.? Prav resno so se pomerili med seboj. Od leve proti desni: Predsednik občine Eltham g. Peter Graham, dr. Franci Mihelčič in g. Frank Favier.

HUMOR

SHUJŠEVALNA KURA

— Misliš resno s svojo shujševalno kuro?
— Seveda. Niti mastnega tiska v časopisu ne berem.

SLOVO OD CIGARET

— Moj mož se je odvadil kaditi.
— Presneto. Za to je potrebna močna volja.
— Seveda. To imam jaz.

po sloveniji

Jedilnik v Sloveniji spada v svetovni vrh, medtem ko je jugoslovansko prehrabeno povprečje po kakovosti, pestrosti in količini hrane nekako v sredi med razvitimi in nerazvitimi državami. Prebivalec v Sloveniji poje na leto 165 kg žitnih izdelkov, 70 kg povrtnin, 70 kg raznih vrst mesa ter 120 litrov mleka in 8 kg mlečnih proizvodov. Pred desetimi leti je bila v Sloveniji poraba žitnih izdelkov za 25 kg večja od sedanje, poraba mesa pa za 20 kg manjša. Povprečni dnevni obrok v Sloveniji ima od 3000 do 3200 kalorij.

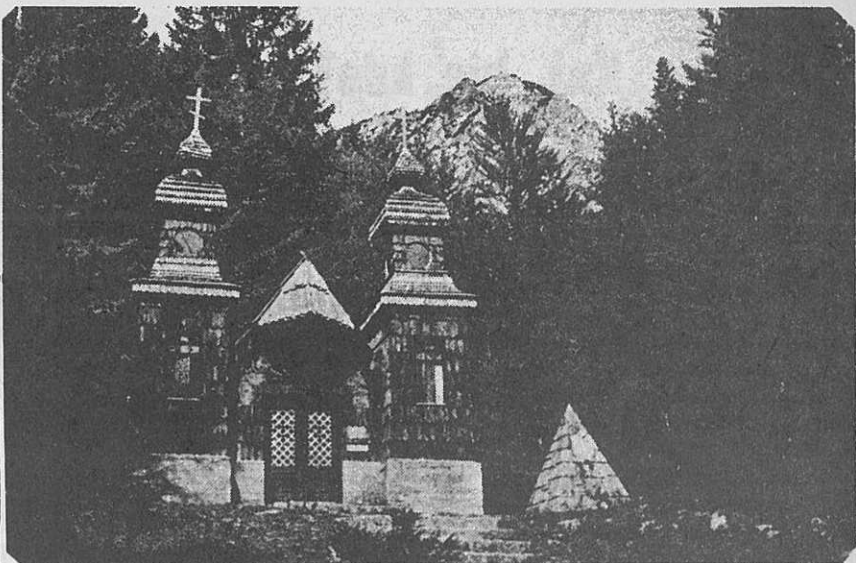
Tudi v kočevskih in ribniških trgovinah nimajo ali pa pramanikuje pralnih praškov, sladkorja, olja, kave. Oni dan so „delili“ le po 2 kg sladkorja. Slabše je z ostalimi živili predvsem oljem, medtem ko pralni prašek včasih le dobiš, če imaš srečo.

Povsem razumljivo pa je, da ni kave. Vsi odgovorni namreč zatrjujejo – in tako poročajo tudi sredstva javnega obveščanja – da je surove kave dovolj. Zatika se baje v pražarnah, ki imajo, spet po drugih obvestilih, s praženjem kave izgubo.

Seveda bi strastni „kofetarji“ kavo radi, naj bo pražena ali surova. Če ni drugače, bi jo vsak sprajlil kar sam, če jo bi le dobili. Žal v trgovinah tudi nepražene kave ni. Kdo je kriv? So to neiznajdljivi trgovci, ki ne kupijo nepražene kave, ali pa jim nepražene kave nočejo prodati tisti, ki jo uvažajo?

Zaradi slabe, oskrbe pa nosijo občani dinarje in devize čez mejo. Nekateri neprestano dokazujejo, da so slabi gospodarji, kaže pa, da le še niso tako slabi, da bi bili zreli za „odstrel“.

V Rogaški Slatini so že pričeli s prvimi pripravljalnimi deli za gradnjo novega hotela, ki bo po svojem imenu tako kot njegov predhodnik »Donat« ostal zvest imenu sloveče mineralne vode. Tokrat bo novi objekt nosil ime »Tempel«, in bo hotel A kategorije, medtem, ko bo »Donat« po nekaterih preureditvah uvrščen v posebno kategorijo.

Ljubiteljem naših gora je poznan skrajnem zahodu slovenskega sveta skrit biser: ruska kapelica ob poti iz Kranjske gore na Vršič. Zgradili so jo ruski vojni ujetniki med prvo svetovno vojno v spomin svojih tovarišev, ki jih je zasul snežni plaz, ko so leta 1916 gradili cesto proti Vršiču. Tako je na

nastala stična točka med velikim ruskim in malim slovenskim narodom. Kapelica je posvečena sv. Vladimirju, kijevskemu knezu, ki je uvedel krščanstvo v Rusijo v 10. st. Oskrbuje jo turistično društvo iz Kranjske gore.

Edini celjski olimpijec, član AD Klavdivar ROK KOPITAR, je povsem upravičil svoj prvi nastop na olimpijskih igrah v Moskvi, saj je v svoji specialni disciplini teku na 400 m ovire v finalu med osmimi najboljšimi atleti osvojil odlično peto mesto!

S tem dosežkom se Rokova uspešna atletska pot začeta pred leti nadaljuje in vse kaže, da ji še kaj kmalu ne bo konec. Najlepšim uvrstitvam – Kar 105 odvetnikov ima pisarno v Ljubljani. Tudi starostna struktura odvetnikov je dokaj neugodna, saj jih je večina starejših od petdeset let.

„Tekstilna“ v Ajdovščini je najstarejša tekstilna tovarna v Sloveniji, obratuje že 120 let. Je pa Tekstilna kar dobro vodena, saj je lanski produktivni načrt preseгла za 16 odstotkov pri 24 odstotnem povečanju produkcije. Tekstilna je precej proizvodnje prodala na tujem tržišču, in si s tem zagotovila uvoz surovin, predvsem bombaža.

V Sloveniji je bilo lani 245 odvetnikov, pripravnikov pa 15. Teritorialna razporeditev odvetnikov pa ni optimalna, ampak je zelo slaba: Kar 105 odvetnikov ima pisarno v Ljubljani. Tudi starostna struktura odvetnikov je dokaj neugodna, saj jih je večina starejših od petdeset let.

STO KILOMETROV TEKA – Letošnjega znanega teka v švicarskem Bielu, enega najdaljših na svetu, se je udeležilo kar 4.105 tekačev, med njimi tudi dva Novomeščana: miličnik Edvard Doljak in Novotekov delavec Jože Štine. Oba sta 100 km dolgo progo pretekla, Štine v času 14 ur in štiri minute, Doljak pa je za to, skoraj za dva in pol maratona dolgo pot potreboval le tri minute več. V predpisanim času 24 ur je 100 km preteklo nekaj manj kot 3.000 tekačev (med njimi tudi precej žensk), ki so jih številni gledalci ob vsej poti kljub slabemu vremenu bodrili in vsakega, ki je prišel do cilja, pozdravili kot junaka. Štine, ki se tudi sicer udeležuje številnih maratonskih tekov v domovini in tujini, je bil tokrat že tretjič v Bielu in vedno je stokilometersko progo pretekla do konca. Še čas letošnjega zmagovalca: sedem ur in enajset minut, najhitrejša ženska pa je potrebovala 8 ur in 45 minut.

V lovskem letu 1979 so načrtovale lovske družine na območju občine Ribnice odstrel 119 jelenov in 272 sm. Načrta niso v celoti dosegle, saj so odstrelile 103 jelene in 262 sm. To so ugotovili na zadnji seji občinske skupščine Ribnica, ko so sprejemali načrt odstrela za lovsko leto 1980.

Odstrel medvedov, risov, volkov in divjih petelinov je bil načrtovan za vse območje Lovske zveze Kočevje. Na območju občine Ribnica pa so padli trije medvedi (2 v revirjih LD Ribnica, 1 LD Dolenja vas) dva risa (zaradi smrti katerih je bilo veliko napisanega, še več pa je bilo govoric) in dva velika petelina.

Za letos je na območju Ribnica predviden odstrel 121 jelenov in 277 srn. Medveda naj bi padla le dva (LD Velike Poljane in LD Dolenja vas); divjih prašičev 17 (lani 10), jerebov 38 in zajcev 95.

MALE MODROSTI

Če ti kdaj kaj uspe na prvo potezo, dobro skrij svoje presenečenje.

Kitajski pregovor pravi: Ni orjaka, ki bi ga s težo ostrega jezika ne položili na tla.

Prenekateri človek išče očala spoznanja vse življenje in ne opazi, da jih ima ves čas na nosu.

Tolažba prihaja kot drag gost, postane gospodar v hiši in sčasoma zdrkne na raven suznja.

P P P

TISKARNA POLYPRINT
(Vic) Pty. Ltd.

1 DODS ST., BRUNSWICK, 3056
Tel. 387 6922

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

humor

TOMBOLE!

- Si zadel?
- Zadel!
- Avto?
- Avto!
- Kakšen avto?
- Stoenko!
- Novo?
- Novo!
- Čestitam?
- Zakaj?
- Zakaj?
- Saj si jo vendar na tombole zadel?
- Ne, zadel sem jo v križišču!

MRLIČ IN POL NA EN KILOMETER

V cestnoprometnih nesrečah je lani v Sloveniji umrlo 735 ljudi, 3.369 jih je bilo hudo, 6.621 pa laže ranjenih. Po podatkih zavarovalnic je znašala skupna gmotna škoda 1,5 milijarde dinarjev, nihče pa seveda ne more izračunati, kolikšna je škoda zaradi zostankov z dela, tekanja po sodiščih in zavarovalnicah itd.

Statistika prikazuje tudi vzroke za več kot 7.500 nesreč, ki so se končale s smrtjo ali poškodbami. Krepko vodi neprimerna hitrost (38,3 odstotka), drugi najbolj pogost vzrok je neupoštevanje prednosti (17,63 odstotka), čisto na zadnjem mestu pa so pomanjkljivosti na cestah in drugi vzroki, udeleženi so z 0,84 odstotka (!).

Imamo torej Slovenci idealne ceste in avtomobile, saj statistika govori, da smo za krvavo cestno žetev krivi sami? Ne! Pošteni poznavalci razmer namreč trdijo, da naše ceste ne ustrezajo vsak dan gostejšemu prometu. Iz primerjav, ki so jih

napravili delavci sekretariata za notranje zadeve SR Slovenije, se da razbrati, da se na sodobno grajenih cestah število nevarnih dogodkov zmanjša od dva do šestkrat, število smrtnih nesreč pa od tri do štirikrat. Dve primerjavi:

Na stari cesti Vrhnika–Pestovna je bilo pred osmimi leti 825 prometnih nesreč, v katerih je umrlo 14 ljudi. Ko je bila leto kasneje odprta avto cesta, se je na njej zgodilo 94 nesreč s štirimi smrtnimi žrtvami. Avtomobilov je bilo seveda več.

Se bolj zgovorna pa je primerjava med t. i. slovensko Hoče–Arja vas in dolensko magistralo na odseku Škofljica–Trebšnje. Na 51 kilometrov dolgi in za nas še sodobni cesti Hoče–Arja vas je bil v obdobju 1976–1978 povprečni dnevni promet 7.000 vozil, na 52 kilometrov dolgem odseku Škofljica–Trebšnje pa 8.500 vozil. V omenjenem času se je na štajerski cesti zgodilo 76 prometnih nesreč, torej nesreča in pol na kilometer. Ob življenje je bilo 13 ljudi, kar pomeni 3 mrtve na vsakih deset kilometrov. Na dolenski cesti pa se je v istem času zgodilo 261 prometnih nesreč (5 na en kilometer), umrlo pa 72 ljudi, kar je 14 mrtvih na vsakih 10 kilometrov. Skoraj mrlič in pol na en kilometer!

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradijemo:
od ponedeljka do petka 9 am.—8 pm.
v soboto in nedeljo: 9 am.—3 pm.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Popravila in vzdrževanje motornih vozil je mnogo dražje ako nimate zanesljivega mehanika. Pri

CALDER MOTORS
7 WEBBER PARADE, EAST KEILOR, 3033. Telefon 336 4563

vam bomo vestno in nemudoma izvršili vsa mehanična popravila, preskrbeli nadomestne dele ter vzdrževali vaše vozilo v brezhibnem stanju. Obrnite se na nas ob vsakem času.

LASTNIKI: John Rakušček, tel. po urah 336 4084
Orla Sorensen, Tel. po urah 749 2301
Egon Riechelt